

Stoeren

"Mijn perfectionisme stond me lange tijd in de weg. En nu nog moet ik heel bewust tegen mezelf zeggen: 'Elske, het is goed zo. Kappen nu'. Wanneer ik mijn eigen muziek hoor, kan ik er nog niet echt van genieten. Je kunt ook te streng voor jezelf zijn, waardoor niets meer lukt. Die fase heb ik gelukkig gehad. Maar ik denk niet dat ik ooit op mezelf kan kicken." Relaxed stapt ze haar stamkroeg binnen. Elske DeWall, het Friese zangtalent dat met haar band de muziekwereld bestormt. De afgelopen twee jaar uit Elske's carrière lezen als pagina's uit een meisjesdagboek. De droom om als zangeres door te breken werd in 2008 werkelijkheid toen ze een contract bij Universal Music tekende. Ontspannen neemt ze plaats aan een tafeltje achter in de zaak.

"Ik ben echt een denker, het liefst wil ik van tevoren weten wat er gaat komen"

Stroomversnelling - "De afgelopen twee jaar verliepen in een stroomversnelling waarin ik me heb laten meevoeren. Dat ging niet altijd even gemakkelijk. Ik ben echt een denker, wil het liefst van tevoren weten wat er gaat komen, zodat ik alles onder controle heb. Dat moest ik loslaten." Na de release van haar nieuwe cd eind februari is het afwachten hoe het verder gaat. Zorgen hoeft ze zich niet te maken, zo lijkt het. De plaat is door meerdere grote radiostations opgepikt en ook het optreden bij De Wereld Draait Door bleef niet onopgemerkt. Promo's bij de radio, interviews en natuurlijk zoveel mogelijk optreden. Elske zit voorlopig niet stil. Een glimlach: "Het gaat best goed. De afgelopen maanden heb ik een aantal mooie festivals in mijn agenda mogen noteren."

"Ik ken mezelf goed genoeg om te weten dat ik niet in bikini hijgend bij een muur op wil dansen"

Niet veel artiesten kunnen terugkijken op een droomstart zoals die van de 24-jarige Friezin. Via via kwam haar demo in 2008 bij platenmaatschappij Universal terecht. Die waren meteen enthousiast. Elske zat destijds nog op de popacademie in Leeuwarden. "Ik wist niet wat me overkwam. Ik dacht alleen maar: 'He, maar ik ben er nog helemaal niet klaar voor'. Er kwamen zoveel onverwachte dingen op me af. Optredens op tv en radio, liedjes schrijven in het buitenland, een cd opnemen in New York. Maar ook vragen over hoe ik mezelf wilde presenteren. Nog nooit over nagedacht! Ik ken mezelf goed genoeg om te weten dat ik niet in bikini hijgend bij een muur op wil dansen. Een lichaam dat leuk kan zingen. Het gaat om mijn stem, mijn muziek. Niet om hoe ik erbij loop."

Grenzen opzoeken - Ze heeft inmiddels heel wat landen gezien, gewerkt met bekende songwriters en haar cd opgenomen in een studio waar alleen muzikale grootheden hun stem lieten vastleggen. "Stockholm, Londen, New York, ik ben overal alleen naartoe gegaan. Niet dat ik zo'n bikkel ben, integendeel zelfs. Ik keek er iedere keer ontzettend tegenop. 'Gewoon doen', zei ik dan tegen mezelf. En ik moet toegeven, je leert jezelf wel kennen wanneer je alleen op het vliegveld rondloopt. Na afloop thuis dacht ik iedere keer: 'Ik doe dit echt nooit meer'. En toch stapte ik in m'n uppie rond in New York om daar mijn eerste plaat op te nemen. Ik ben van nature nuchter en relaxed en toch kan ik heel erg piekeren over dit soort zaken. Gek eigenlijk. Maar ik zoek absoluut mijn grenzen op. Iets niet kunnen en dan maar opgeven ligt niet in mijn aard."

"Wanneer mensen hun oordeel op papier zetten, dan kan dat zo zeer doen"

Stoer wijf - 'Een stoer wijf' werd ze genoemd tijdens de fotoshoot voor haar cd. Met haar lange rode haar en zelfverzekerde verschijning verwacht je niet dat het talent lange tijd heeft getwijfeld aan zichzelf. "Toen ik 16 was heb ik voor het eerst verteld dat ik graag zou willen zingen. Niet

dat ik dat toen pas had bedacht, maar om dit plan hardop uit te spreken durfde ik niet. Mensen vinden me vast arrogant, dacht ik. Dat zit in me, die onzekerheid, die twijfels over of ik het wel goed doe. Daarom lees ik nooit recensies. Wel gedaan, maar ik merk dat de stukken waarin ik word afgebrand, me langer bijblijven dan de positieve. Dat mensen een mening over je hebben, dat snap ik. Heb ik zelf ook. Maar wanneer ze het zwart op wit zetten kan dat zo zeer doen."

"Wat je zwakte is, is ook je kracht"

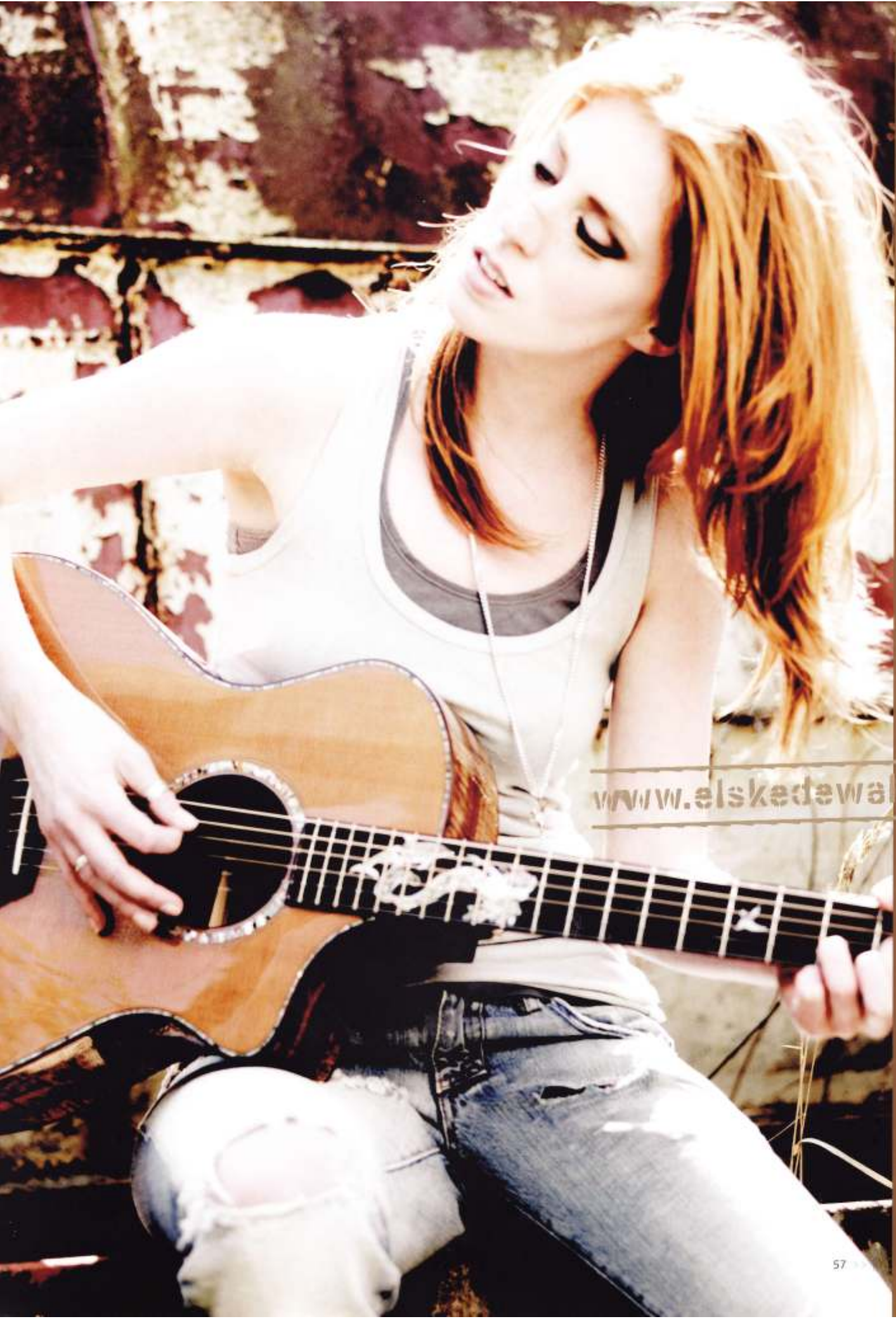
Keihard werken - Elske groeit met haar oudere zus Femke op in Veenwouden. Al sinds hun vroege jeugd maken ze samen muziek. "Femke is iemand die alles kan. Ieder instrument dat ze kreeg, kon ze bespelen. Ik heb dat talent niet en moet er keihard voor werken. Ik denk dat daar mijn kracht ligt. Mijn doorzettingsvermogen is veel groter, waardoor ik uiteindelijk verder kom. Puur op wilskracht. Wat je zwakte is, is ook je kracht. Daarin ben ik echt een schoolvoorbeeld. Femke en ik zijn nooit jaloers op elkaar geweest. En nog steeds niet. Ze speelt in mijn band en zong mee op mijn cd. Toch heb ik wel eens momenten waarop ik wel een beetje meer op haar zou willen lijken. Eerder tevreden zou willen zijn. Bij mij spookt in mijn achterhoofd altijd die eeuwige vraag: is dit wel goed genoeg?"

Een vraag die ook boven komt drijven, wanneer Elske tegenover legendarische songwriters en producers staat. "Shit, dacht ik in het begin. Jullie hebben met Pink en Natasha Bedingfield gewerkt. En nu sta ik hier. Geen idee hoe ik me een houding moest geven. Maar daar wen je snel aan. Als ik er heel nuchter over nadenk, is het eigenlijk heel simpel. Wanneer het met mij niet klikt, dan heb ik er niets aan. Kunnen ze nog zulke grote hits hebben gemaakt, voor mij gaat het niet werken. Het is de denker in me, die dat onzekere meisje er op dat soort momenten doorheen sleept."

"Dat moet echt nog wennen, dat mensen me straks zullen herkennen"

Lekker onbekend - De toekomst blijft een verrassing, die Elske rustig op haar af laat komen. "We gaan dit jaar zoveel mogelijk met de band spelen. Er staan al hele leuke optredens en evenementen op de agenda. Zo komen we steeds een stapje verder. Lekker vind ik dat wel, dat het succes in voor mij behapbare brokken komt. Mensen roepen al gauw dat ik zo snel mogelijk een hit moet scoren, maar daar gaat het me niet om. Ik maak muziek omdat ik muziek mooi vind, zo simpel is het."

Ik heb nooit gedacht: 'ik wil beroemd worden'. Laatst liep ik met m'n vader door het voetbalstadion toen er iemand opeens riep: 'Kijk daar heb je Elske DeWall'. Dat moet echt nog wennen, dat mensen me straks zullen herkennen. Ik ben maar zo snel mogelijk doorgelopen. Om heel eerlijk te zijn, kijk ik er wel een beetje tegenop; bekend en herkend worden. Ik vind dat onbekende juist wel prettig. Dat ik gewoon met mijn krakkemikkerige fietsje door Leeuwarden kan lopen, zonder dat ik opval. Wanneer het moment daar is, zie ik het wel. Zolang ik maar Elske blijf, daar gaat het om." <

www.elskedewall.nl